

Hospoda "Na Závrati"

Pacifik

V hospodě Na Závrati, ve středu večer se sejdou,
lampy se v kouři zratí, ke stolům sotva se vejdou.
Písničky procedil čas, vítr se obrátil v nás,
všechno je najednou blíž, mraky se na chvíly zvednou.

Rev : Jak léta jdou, je pořád míň času, ptáme se pro co dál žít,
jak léta jdou, tak mnohým už vadí, svý kamarády mít.
Kam bys šel, jseš skoro v cíli, z dlaní se dá u všech číst
. . .
nezbývá čas pro ticho a vůně, na cestu do známejch míst.

V hospodě Na Závrati, najednou přibyla místa,
jeden za chvíli platí, druhej se na cestu chystá.
Přibylo dosytosti, průšvihů povinností
o rodinu starosti, výhra co není tak jistá.

Rev : Jak léta jdou, je pořád míň . . .

V hospodě Na Závrati, ve středu sám sedíš,
stalo se ? co bude dál, najednou opravdu nevíš.
Není to zlé, jak se zdá, kámen se odvalit dá,
voda je pořád čistá, záleží čemu jen věříš.

Rev : Jak léta jdou, je pořád míň . . .